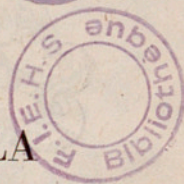

GERMANOR

REVISTA dels CATALANS de XILE

SUMARI

LA SITUACIO ESPANYOLA

Mai la situació espanyola no havia inspirat judicis tan contradictoris als catalans absents. Segons alguns, el nou i vergonyós emprèstic de dòlars, facilitat pels EE. UU., enfortirà el règim per quatre o cinc anys més. Segons altres, els dòlars faran augmentar la corrupció, multiplicaran les dificultats econòmiques i, com a conseqüència, l'ensuleuada serà més ràpida.

Aquesta teoria l'han posada en circulació alguns diaris americans que fins fa poc es mostraven molt amics de Franco i que ara s'irriten perquè els Estats Units li presta dòlars. Sota l'efecte de la irritació, planyen el pobre poble espanyol per les noves privacions que haurà de suportar perquè el govern pugui garantir el préstec. Inclús vaticinen que cap allà al mes d'octubre el poble ja no tindrà aguant i que es produiran aldarulls i vagues, per a reprimir els quals Franco prepara noves lleis repressives.

A dir la veritat no creiem gaire que, en la situació actual, la fam mogui les masses. El poble espanyol està avesat, per tradició, a viure morint-se de gana. Inclús els "hidalgos" han estat mestres en aquest art d'inspiració estoïca. No debades Sèneca és encara el més representatiu dels filòsofs espanyols. El que caldria esbrinar és si les restriccions econòmiques que s'imposaran al país com a conseqüència del préstec, perjudicaran els privilegiats actuals. Amb això toquem un punt neuràlgic. Perquè si fos així Franco es podria trobar sol com va trobar-s'hi de sobte Primo de Rivera. Car ¿quin motiu tindrien els privilegiats si no poguessin beneficiar-se'n de seguir mantenint un règim que inclús a ells els deshonorava? I, llevat d'ells, Franco no té ningú més.

Fem omissió, es clar, en parlar així, de Catalunya. A Catalunya els escassos industrials i gent de negocis que el van ajudar com un mal menor, no van trigar a comprendre que un règim unitari seria tan enemic de l'esperit català com de l'economia catalana. I avui, penedit, tots diuen a cor: "Mai més"; I entre la joventut no hi ha trobat pas cap terreny fèrtil. Quan hom predicava a les aules que érem els descendents de "los reyes católicos", els més neules quedaven destarotats per a sempre, però als més vius un diablet morfeta ja els saccejava els budells.

Avui és a tota Espanya on plana el desengany. O millor dit, hi plana un sentiment de vergonya. No hi ha en tot el país cap persona amb dos dits de front capaç de defensar el

EDITORIALS: La situació espanyola * El Cartell dels Jocs Florals.

CARTA ALS CATALANS: Pau Casals candidat a President?, per la Institució de Cultura Catalana.

L'ARBRE DEL MAS, per Montserrat Abelló.

JOCS FLORALS: Flor Natural, per Maria Castanyer * Englantina, per Albert Manent.

ART I LLETRES: Carles Riba, per Domènec Guansé * Gaudí, precursor, per Montserrat Palmer * La pintura de Jaume Balmaes, per Josep Inglada.

REVISTA DE LLIBRES

CRONICA DE LA COLLECTIVITAT

DIRECCIÓ - ADMINISTRACIÓ INSTITUCIÓ DE CULTURA CATALANA

CENTRE CATALÀ Merced 738 & Casilla 2278

ANY XLVIII

AGOST 1959

NUM. 597